

draudimas kitoje valstybėje narėje nebuvo nutrauktas, pripažintas draudimo stažas remiantis draudimo įmokų mokėjimu pagal nacionalinę teisę, neatsižvelgiant į pensijos skyrimo dieną kitoje valstybėje narėje įgytus draudimo laikotarpius ir nenurodant motyvų, kodėl reikėjo nustatyti kitokį pensijos dydį?

Jei leidžiama išieškoti išmokėtas pensijos sumas, ar remiantis Europos Sąjungos teisėje galiojančiais lygiavertiškumo ir veiksmingumo principais galima reikalauti ir palūkanų, jei valstybės narės nacionalinėje teisėje nenumatytas palūkanų mokėjimas išieškant pagal tarptautinę sutartį išmokėtą pensiją?

(¹) OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35.

2013 m. kovo 4 d. Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje „FIRIN“ OOD prieš Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ — Veliko Tarnovo

(Byla C-107/13)

(2013/C 129/19)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad — Veliko Tarnovo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: „FIRIN“ OOD

Kita proceso šalis: Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ — Veliko Tarnovo

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokiais kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje atvejais, kai iš anksto mokant už būsimą ir aiškiai apibrėžtą apmokestinamą prekių tiekimą iškart ir veiksmingai pasinaudota PVM atskaita, 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB (¹) dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio a punkta, siejamą su 65 straipsniu, 90 straipsnio 1 dalimi ir 185 straipsnio 1 dalimi, reikia aiškinti taip, kad dėl to, jog dėl objektyvių ir (arba)

subjektyvių priežasčių prekės nebuvo pristatytos pagal tiekimo sąlygas, teisę į PVM atskaitą turi būti atsisakyta suteikti tuo momentu, kai ta teise pasinaudojama?

2. Ar iš šio išaiškinimo ir atsižvelgiant į PVM neutralumo principą matyti, kad šioje situacijoje reikšminga tiekėjos turima objektyvi galimybė nacionaliniame įstatyme nurodytu būdu ištaisyti sąskaitoje faktūroje nurodytą PVM ir (arba) apmokestinamąją vertę ir kokią įtaką toks ištaisymas turėtų pradiniam atsisakymui suteikti teisę į PVM atskaitą?

3. Ar Direktyvos 2006/112 205 straipsnį, siejamą su 168 straipsnio a punktu ir 193 straipsniu, ir atsižvelgiant į 44 konstatuojamąją dalį reikia aiškinti taip, kad valstybės narės gali atsisakyti suteikti prekių gavėjui teisę į PVM atskaitą taikydamos tik tuos kriterijus, kuriuos pačios nustatė nacionaliniame įstatyme, pagal kuriuos PVM turi sumokėti kitas asmuo, o ne apmokestinamas asmuo, jei tokiu atveju galutinis mokestinis rezultatas skirtingai nuo to, kuris būtų gautas griežtai laikantis valstybės narės nustatytų taisyklių?

4. Jei atsakymas į trečiąjį klausimą būtų teigiamas: ar nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, suderinamos su Direktyvos 2006/112 205 straipsniu ir veiksmingumo bei proporcingumo principais, jei jose įtvirtinta solidari atsakomybė už PVM sumokėjimą remiantis prielaidomis, pagrįstomis ne tiesiogiai nustatomomis objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis, o performuluotais civilinės teisės institutais, dėl kurių ginčo atveju sprendžiama kitokia teisine tvarka?

(¹) OL L 347, p. 1.

2013 m. kovo 11 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Vengriją

(Byla C-115/13)

(2013/C 129/20)

Proceso kalba: vengrų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama C. Barslev ir A. Sipos

Atsakovė: Vengrija

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad priėmusi ir palikusi galioti nuostatas, pagal kurias, tam tikromis nacionalinės teisės aktuose nustatytais aplinkybėmis,

— numatytas 0 HUF akcizas etilo alkoholio gamybai, kurią vykdė daryklos, distilijuojančios privatiems vartotojams („bérfőzető“),

— akcizu neapmokestinama etilo alkoholio gamyba, kuria verčiasi privatūs asmenys,

Vengrija neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 92/83/EEB ⁽¹⁾ 19–21 straipsnius, juos taikant kartu su šios direktyvos 22 straipsnio 3 dalimi ir Direktyvos 92/84/EEB ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 dalimi.

— Priteisti iš Vengrijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholių ir alkoholinius gėrimus, struktūrų suderinimo, 19 straipsnį Vengrija privalo distilijuotam alkoholiui taikyti akcizus pagal Direktyvoje, būtent jos 21 straipsnyje, nustatytas kategorijas ir užtikrinti, kad galiojanti nacionalinė apmokestinimo sistema šiuo atžvilgiu atitiktų direktyvos nuostatas. Direktyvos 22 straipsnis reglamentuoja atvejus, kad valstybės narės gali taikyti sumažintą akcizą palyginti su įprastu nacionaliniu tarifu.

Pagal 2003 m. Vengrijos įstatymo CXXXVII dėl akcizų ir specialių nuostatų prekiaujant produktais, kuriems taikomi akcizai (a jövedéki adóról és a jövedéki terméknek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXXVII. törvény), 64 straipsnio 3 dalį distilijuojant privačių vartotojų užsakymu, distilijuotam alkoholiui, pagamintam iš pirminės privataus vartotojo pateiktos žaliavos, taikytinas akcizas sudaro 0 HUF už ne daugiau kaip 50 litrų per metus. Tačiau remiantis Direktyva negalima taikyti daugiau kaip 50 % sumažinto akcizo tarifo palyginti su įprastu nacionaliniu mokesčio tarifu.

Be to, pagal šį nacionalinį įstatymą privatiems vartotojams distilijuojamas etilo alkoholis atleistas nuo akcizo iki maksimalios 50 l per metus ribos. Direktyvoje 92/83/EEB nėra nuostatų, susijusių su asmeniniam vartojimui skirtu etilo alkoholio gamybos atleidimu nuo mokesčio, todėl Komisija mano, kad neįmanoma nacionaliniu lygmeniu numatyti tokių atleidimų nuo mokesčio nepažeidžiant direktyvos nuostatų. Jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs suteikti tokią galimybę, direktyvoje būtų aiškiai įtvirtinta atitinkama nuostata. Tačiau pagal direktyvą tik leidžiama netaikyti akcizo – jeigu tenkinamos

nustatytos sąlygos – privačių asmenų gaminamam alui, vynui ar kitiems putojantiems fermentuotiems gėrimams.

- ⁽¹⁾ 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholių ir alkoholinius gėrimus, struktūrų suderinimo (OL L 316, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 206).
⁽²⁾ 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/84/EEB dėl alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams taikomų akcizo tarifų suderinimo (OL L 316, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 213).

2013 m. kovo 1 d. Teisingumo Teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartis byloje (High Court of Ireland (Airija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Irish Bank Resolution Corp. Ltd, buvusi Anglo Irish Bank Corp. Ltd prieš Sean Quinn ir kt.

(Byla C-634/11) ⁽¹⁾

(2013/C 129/21)

Proceso kalba: anglų

Trečiosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 73, 2012 3 10.

2013 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis byloje Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-333/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/22)

Proceso kalba: lenkų

Teisingumo Teismo pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 287, 2012 9 22.

2013 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis byloje (Fővárosi Törvényszék (anksčiau — Fővárosi Bíróság, Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Peró Gáz Kft prieš János Balla

(Byla C-349/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/23)

Proceso kalba: vengrų

Teisingumo Teismo pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 311, 2012 10 13.